

L'hivern en ple agost

La contralt Nathalie Stutzmann i la pianista Inger Södergren van fer present a Torroella la profunda emoció del 'Winterreise' de Schubert

Quan es programa el Winterreise es proposa tota una experiència. També se la proposa un mateix quan es disposa a escoltar-lo, sigui en directe o a través d'un enregistrament. Poques obres musicals són tan commovedores i removedores com aquest viatge solitari dins de l'hivern d'un home ferit per un amor no correspost. També són poques les cantants que han abordat aquest sublim cicle en tonalitat menor de Schubert destinat en principi a veus masculines. Amb la seva tendència a fer seus repertoris suposadament aliens, la contralt Nathalie Stutzmann és una d'aquestes intrèpides, però, més enllà del repte, el que és valuós és que la seva versió del Winterreise n'expressa tota la pulsio poètica assumint la desesperació del viatger, però a la vegada despullant-la per, evitant el patetisme efectista, dur l'oient a una emoció profunda i fins a una comunió amb l'esperit de l'obra de Schubert que, afrontant el dolor de viure, permet transcendir-lo a través de la joia de l'art. És així que, en plena canícula d'agost, l'hivern és va fer de cop present a l'església de Sant Genís. L'hivern, és clar, com un estat d'ànim portador d'una tristesa, una estranyesa i una desesperança que troba el remei en la transmissió de la bellesa de la mateixa obra que l'expressa.

Stutzmann, l'artista convidada de la present i extraordinària edició del festival de Torroella, és capaç de transmetre aquesta bellesa amb l'expressivitat de la seva veu i també amb el seu capteniment intens i concentrat. La manera de cantar és neta i la veu és càlida i embolcallant, tot i que se li discuteix l'absència de vibració i l'escassa projecció. Però la contralt francesa, si bé per això potser requeriria espais petits i íntims, no exhibeix potència, sinó una tendència al recolliment que, en el cas del Winterreise, fa que a vegades la veu es faci murmuri. Stutzmann és subtil sense esdevenir lànguida i deixa entreveure una notable personalitat que té el seu ressò en la pianista sueca Inger Södergren, que fa anys que l'acompanya. Però, de fet, més que acompanyar-la hi dialoga i hi comparteix la mateixa emoció i el mateix sentit de la musicalitat. Per això en el seu Winterreise el piano sembla esdevenir el doble del desventurat viatger.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 25-08-2011 Pàgina 56

-El Punt Avui. Edició Nacional 25-08-2011 Pàgina 56

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/446078-lhivern-en-ple-agost.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss